

er hensigtsmæssig og vil svare til Nytten af denne Anskaffelse. Ved nu at votere 4,000 Rd. for at forskaffe sig et Prøveexemplar kan jeg ikke se, at Rigsdagen paa nogen Maade binder sig. Jeg skal gjentage, hvad jeg før sagde, at Krigsministeren vilde have gjort sin Pligt, naar han ikke var kommen til Bevillingsmyndigheden med dette Forlangende om 4,000 Rd. til at anskaffe et saadant Prøveexemplar, et Exemplar af et Vaaben, som man har indført overalt i alle Hære i Europa. Og jeg skal ligeledes gjentage, hvad jeg før sagde, at Regtelsen af dette Forlangende til Krigsministeriet ikke vilde unblade at gjøre et beklageligt Indtryk. Jeg skal derfor i Mod sætning til den ærede sidste Taler paa det Indstændigste anmode det høie Thing om at votere det Beløb, som her er forlangt.

Willeh: Jeg tænkte nok, at den høit agtede Krigsminister vilde sige, at naar man ikke engang vilde stemme for Bevillingen til at anstille Forsøg, saa vilde man heller ikke stemme for et senere Forlangende til en større Anskaffelse. Men det er dog ikke ganske det Samme; thi naar man har Resultater andetstedsfra, vil man uden al Tvivl være mere tilbøjelig til at stemme for en saadan større Anskaffelse,

end naar man aldeles ikke kjender disse Resultater. Jeg tror altsaa, at man meget godt nu kan stemme imod Bevillingen til et Forsøg og dog senere komme til at stemme for en Bevilling til en større Anskaffelse; thi saa kjender man de Forsøg, der ere gjorte andetsteds, saa har man Noget for sig. Naaget jeg rigtig nok hørte, at den ærede Minister bemærkede, at det jo stod Rigsdagen frit for senere enten at bevilge eller negte Midlerne til en større Anskaffelse, saa vil jeg dog sige, at naar den Prøve, hvortil der her forlanges Penge, er anstillet, og man derved er kommen til den Overbevisning, at det vil være ønskeligt for os at benytte dette Vaaben, saa vil der altid deri være nogen Fristelse for os til at gaa ind paa en saadan Bevilling, og at man da vanskeligt vil kunne komme fra at give sin Tilslutning til at anskaffe disse Vaaben, saasnart Krigsministeren siger, at de ere anskaffede af alle de andre europæiske Magter, hvad jeg dog ikke tror er Tilfældet; jeg veed det imidlertid ikke. Men i ethvert Tilfælde synes det mig, at man dog burde oppebie og se Resultaterne af de Forsøg, der andetsteds gjøres, før vi selv gjøre det indledende Skridt til en uden al Tvivl saare kostelig Anskaffelse.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag under Nr. 1 til § 2 af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget:
(Bet. Nr. 1.)

4. ad II. B. 1. Summen 3,772 Rd. 90 Sk. forhøies med 50 Rd.

vedtoges enstemmig med 64 Stemmer.

2) Forslag under Nr. 2 til samme Paragraf af Finantsministeren, tiltraadt af Udvalget:

(Bet. Nr. 2.)

Der tilføies Paragrafen som ny Post:

6. Til Erhvervelse af Smidstrup Krat . . . . . 1,400 Rd.

vedtoges enstemmig med 71 Stemmer.

3) Lovforslagets § 2 med de vedtagne Forandringer

vedtoges enstemmig med 75 Stemmer.

4) Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 3, stillet af Udvalget:

Posten affattes saaledes: